

"A húsvét éppen azt hirdeti, hogy Jézus itt van, Jézus mindenütt ott van."

Amikor ezt mondta, (Mária Magdaléna) hátrafordult, és látta, hogy Jézus ott áll, de nem ismerte fel, hogy Jézus az. Jézus így szólt hozzá: "Asszony, miért sírsz? Kit keresel?" Ő azt gondolta, hogy a kertész az, ezért így szólt hozzá: "Uram, ha te vitted el őt, mondd meg nekem, hova tetted, és én elhozom." Jézus nevéen szólította: "Mária!" Az megfordult, és így szólt hozzá héberül: "Rabbuni!" - ami azt jelenti: Mester. (Ján 20, 14-16)

Az első húsvét óta ott van az élő Jézus mindenütt! -csak mi nem ismerjük fel, azt hisszük, hogy hiszen ez csak egy kertész, vagy lelkipásztor, vagy egy nyavalyás, segítségre szorult embertársunk. A húsvét éppen azt hirdeti, hogy Jézus itt van, Jézus mindenütt ott van, és ha nem látjuk meg, nem azt jelenti, hogy Ő nincs ott, hanem azt, hogy miként Mária Magdaléna is, nem jól nézünk, nem jól látunk. Sőt hadd mondjam meg azt is egészen határozottan, hogy Jézus ebben a pillanatban ott áll melletted, mintha ezt mondaná: *íme élek!* Ne féljetez hát hinni a feltámadás valóságában, a feltámadott Jézusban, ma már túl van azon a modern emberi tudomány is, hogy csak azt tartsa valóságnak, létezőnek, amit meg tud érinteni és meg tud magyarázni magának, amit ki tud számítani és le tud műszerekkel mérni. Merjetez hinni Jézus Krisztusban, Aki halott volt és íme él, és Aki bennünket is fölhív arra, hogy éljünk Vele, hogy örökké éljünk! Nézzétez ezt az előbb még kétségbeesett Máriát, milyen boldog! Most már újra van reménysége, hivatása, feladata: elhirdetni a csodahírt, hogy Jézus feltámadott, hogy látta az Urat... Mintha az egész szomorú világ megváltozott volna. De meg is változott, mert kiáradt rá a feltámadás fénye, és így most már minden egészen más. így most már érdemes élni, akármilyen nehéz is, újra kezdeni, küzdeni, szenvedni, még meghalni is, mert Jézus feltámadott, mert Jézus él, mert van feltámadás

Soha ne adjátok föl a reményt, soha ne csüggedjetez el, soha kétségbe ne esetez, nektez élő Jézusotok van! A húsvéti hitű ember sohasem lehet az eseményeket passzív belenyugvással, lemondó megadással tudomásul vevő ember. Ezt a szót: belenyugodni, ki kellene törölni a szótárunkból. Ilyen nincs a Bibliában. A belenyugvás pogány erény. Csak a hitetlen vigasztal így; Nyugodjál meg benne. Isten sem nyugodott bele Jézus halálába. Ezért lett húsvét. És milyen jó, hogy Isten nem nyugodott bele abba, ami nagypénteken történt, hiszen akkor ott nem elvégeztetett volna valami, hanem tönkrement volna minden! Mivel Jézus föltámadott, ezért tudjuk, hogy a kereszt nem a hívő belenyugvás jele, hanem a legnagyobb győzelem jele. A hívő ember mindig szent lázadó ember! Persze sohasem Isten ellen lázad, hanem a bűn ellen, a Sátán ellen, meg a halál ellen. Nem nyugszik bele, hogy például szétesett egy családi élet, és ezen már nem lehet változtatni, hogy diadalmaskodik a gonoszság, hogy

pusztulás készül a világban, hogy hitetlen a világ, hogy nem sikerül egy jó ügy, hanem újakezd, küzd, remél, hisz mindenek ellenére! Sőt, még amikor a nyitott sírba eresztenek le egy koporsót, a keresztyén ember akkor sem áll ott belenyugodva a változhatatlanba, hanem még -akkor is, mint egy örök lázadó, a *feltámadásban* hisz!

Drága Testvéreim! Ti megfáradt és megterhelt emberek, ti csalódott, csüggedt lelkek, ti, akiket megpróbált és meggyötört az élet, halljátok meg az Isten erejéről szóló győzelmi éneket, a halál fölötti diadal boldog csodáját: *Jézus Krisztus, a mi Megváltónk, föltámadott!* Ő, az élő Jézus, kíván és ad így nektek most igazán boldog húsvéti ünnepeket.

Ámen

Rácz Ervin

/forrás: www.szatmar.ro/